

อ่านเมื่อวันที่ ๒9 ก.พ. 2567

(ต. ๒๒.๑)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๑๓๗/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๖/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๙ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	นายเจริญ เหล็กอ้อย	ผู้ฟ้องคดี
	เทศบาลตำบลท่าช้าง	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลย
ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครราชสีมา คดีหมายเลขดำ
ที่ ๑๘๗/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๒๙๔/๒๕๖๐

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้าง
ทั่วไป ปฏิบัติหน้าที่ประจำกองช่าง สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี โดยเป็นพนักงานจ้างตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงาน
ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรี
ตำบลท่าช้างคนใหม่ (นางจूरิพร เศวตอมรกุล) ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่า
มีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำ
ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงต้องปรับลดค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท.
และ ก.อ.บ.ต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๗/ว ๑๖๓๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดี
เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดิน และได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของ
ผู้ตรวจการแผ่นดิน ตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุดที่ ผผ ๐๘/๒๓๖๙ ลงวันที่

/๔ พฤศจิกายน...

๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ว่า งบประมาณด้านบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ ไม่เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง นอกจากนั้น ตามหนังสือวิฤตสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้พนักงานจ้างที่มีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี หรือการต่อสัญญาจ้างในปีแรกที่มีการจ้างและมีผลการประเมินการปฏิบัติงานย้อนหลัง ๑ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี จะต้องได้รับการต่อสัญญาจ้าง การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายเนื่องจากไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและไม่ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนสิทธิอื่นพึงมีพึงได้ หากได้รับการต่อสัญญาจ้างในอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเวลา ๑๒ เดือน รวมเป็นเงินจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือพร้อมส่งแบบคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกเข้าร่วมประชุมเพื่อหาทางเยียวยาแก้ไขปัญหา หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ปฏิเสธที่จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกสมัครงานจ้างเหมาบริการ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิด คือ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นเวลา ๔ ปี ๗ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๓๗,๑๒๕ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๔๕,๑๒๕ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยกำหนดประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี เป็นการปฏิบัติผิดสัญญาจ้างหรือไม่ หากผิดสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๒๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ กับผู้ฟ้องคดี โดยมีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นสัญญาที่มีเงื่อนไขสิ้นสุดการจ้างกำหนดไว้ สัญญาจึงสิ้นสุดลงเมื่อถึงกำหนดเวลา

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว กรณีนี้เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ย่อมมีผลทำให้ฐานะพนักงานจ้างของผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลง โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้าและไม่มีผลผูกพันว่าเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลงแล้วผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี การจะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะพิจารณาตามความเหมาะสมและความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดทำบริการสาธารณะตามภารกิจของผู้ถูกฟ้องคดี ศาลไม่อาจก้าวล่วงเข้าไปใช้อำนาจแทนผู้ถูกฟ้องคดีได้ ส่วนหนังสือสั่งการตามหนังสือวิฤตสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติกรณีสถานที่ปฏิบัติงานที่จนครบสัญญาจ้างและมีผลการประเมินย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี ให้ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างผู้นั้น แนวทางการปฏิบัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อป้องกันการทุจริตในการสรรหาและต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและโปร่งใสเท่านั้น มิได้มีผลเปลี่ยนแปลงการสิ้นสุดของสัญญาจ้างที่กำหนดระยะเวลาจ้างไว้แน่นอน หรือมีผลทำให้หน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องพิจารณาต่อสัญญาจ้างทุกกรณีหากพนักงานจ้างผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลงและผู้ถูกฟ้องคดีไม่ประสงค์ที่จะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี จึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา และไม่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๒๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีกำหนด ๑ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และจะสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่ามีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง โดยจะจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป และปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างซึ่งปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างในขณะนั้น ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ว่า คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ เห็นชอบให้ประกาศใช้กรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙) ของผู้ถูกฟ้องคดี สำหรับพนักงานจ้างที่จะสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีจะแก้ไขปัญหาเบื้องต้น โดยจะจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หากท่านใดที่จะรับสภาพการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป

/ก็ให้ไปยื่น...

ก็ให้ไปยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจัดจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องรอดูนโยบายผู้บริหารก่อนเพราะเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มาก แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ไปยื่นความจำนงเพื่อทำสัญญาจ้างเหมาบริการ เมื่อสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีเป็นสัญญาที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างที่แน่นอน และระยะเวลาการจ้างที่แน่นอนดังกล่าวจะสิ้นสุดลงตามที่ได้ทำสัญญาจ้างต่อกันไว้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ย่อมถือเป็นการเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้างตามนัยข้อ ๕๔ (๑) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่องหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้าแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และไม่มีข้อกำหนดใดในสัญญาจ้างดังกล่าวที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องทำการต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างแล้ว ส่วนกรณีที่ประกาศดังกล่าวกำหนดให้มีการประเมินผลงานของพนักงานจ้างนั้น ก็เพื่อตรวจสอบว่าผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของผู้ถูกฟ้องคดีหรือไม่ อีกทั้งยังนำผลการประเมินดังกล่าวไปใช้ไม่เฉพาะเพียงการต่อสัญญาจ้างเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเลิกจ้างและการเลื่อนขั้นเงินเดือนอีกด้วย ดังนั้นการที่ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี จึงไม่ใช่หลักประกันว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับการต่อสัญญาจ้างเสมอไป เนื่องจากการจะได้รับการต่อสัญญาจ้างหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับงบประมาณ ลักษณะงาน และความจำเป็นของภารกิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะต้องพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมแก่การบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อผลจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยผู้ตรวจการแผ่นดินปรากฏว่า งบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ ซึ่งอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับข้อห้ามตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และพนักงานจ้างรายใหม่ จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดีด้วยนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ไปยื่นความจำนงเพื่อทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้แจ้งให้ทราบ อีกทั้งการจ้างพนักงานจ้างรายใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีก็มีการจ้างเหมาบริการรวมอยู่ด้วย ดังนั้น การทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างเดิมและพนักงานจ้างรายใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว จึงเป็นการจ้างพนักงานจ้างให้ปฏิบัติงานตามภารกิจที่จำเป็นของผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อไม่ให้เกิดการขาดบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีในช่วงที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ต้องหยุดชะงัก การที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างได้อาศัยเหตุผลว่ามีภาวะ

/ค่าใช้จ่าย...

ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง เพื่อใช้ดุลพินิจในการไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี จึงมิได้ขัดหรือแย้งกับแนวทางปฏิบัติของ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงไม่ได้เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและเป็นการกระทำละเมิด ต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ที่ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษายกฟ้อง ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผล พิพากษายืนตามคดีหมายเลขแดงที่ อป. ๒๘๘/๒๕๖๒

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ ความว่า เนื่องจากศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ โดยได้อ้างส่งสำเนาหนังสือ สำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง การพิจารณา ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เป็นพยานหลักฐานใหม่ที่ยังมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาคดี และเป็นข้อเท็จจริงที่มีอยู่ก่อนศาลปกครองพิพากษาหรือมีคำสั่ง รวมทั้งบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสีย หรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีมิได้เข้ามาในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ คบ. ๒๐๘/๒๕๖๓ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอพิจารณาคดีใหม่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ พร้อมส่ง สำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ รวมทั้งรายงาน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยอ้างว่า ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริง ที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ รวม ๓ ประเด็น คือ (๑) ตามบันทึก การประชุม ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การและแสดงเป็นพยานหลักฐาน ต่อศาลว่า นายกิตติศักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้กล่าวในที่ประชุมว่า พนักงานจ้างทุกคนจะหมดสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีจะทำการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปทุกคนก่อน โดยให้ไปยื่น ความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล และกรณีดังกล่าวองค์คณะในศาลปกครองสูงสุดได้ยกมาเป็น สาระสำคัญแห่งคดี ซึ่งวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีอยู่ในที่ประชุมด้วย ผู้ฟ้องคดีได้คัดค้านรวมทั้ง

/มีหนังสือ...

มีหนังสือร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินว่า นายกิตติภักดิ์ไม่ได้กล่าวข้อความข้างต้น และกรณีดังกล่าวศาลปกครองชั้นต้นและตุลาการเจ้าของสำนวน (อุทธรณ์คำพิพากษา) มิได้ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปไว้ในสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน ซึ่งนายกิตติภักดิ์ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า มิได้กล่าวถึงการต่อสัญญาจ้างและการจ้างเหมาบริการตามที่ระบุในรายงานการประชุมดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ศาลรับฟังข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อน อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ (๒) กระบวนพิจารณาชั้นอุทธรณ์คำพิพากษา ผู้ฟ้องคดีได้เสนอเอกสารให้ศาลทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างเดิมจำนวน ๑๘ คน จ้างพนักงานจ้างรายใหม่ซึ่งเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป รวมถึงตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑๔ คน และจ้างพนักงานจ้างเหมาบริการจำนวน ๕ คน รวม ๑๙ คน ตามที่ได้เสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบจ้างพนักงานจ้างใหม่ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยไม่ได้เสนอขอยุบเลิกตำแหน่งดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นว่าตำแหน่งดังกล่าวมีความจำเป็นและเป็นการปฏิบัติงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสามารถขอความเห็นชอบให้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ตามหนังสือวิญญู์สื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เสนอต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่ารายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ งบประมาณมีน้อย แต่กลับเสนอจ้างพนักงานจ้างรายใหม่มาปฏิบัติงานแทนผู้ฟ้องคดี จึงเป็นข้ออ้างที่ฝ่าฝืนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และการที่ศาลปกครองสูงสุดยกประเด็นเฉพาะสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลงตามระยะเวลาที่กำหนดในสัญญาจ้างมาพิจารณา โดยมีได้พิจารณาถึงโครงสร้างอัตรากำลังตามแผนบุคลากรของผู้ถูกฟ้องคดีว่ายังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจงานที่ผู้ถูกฟ้องคดียังต้องปฏิบัติอยู่ รวมทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานมีผลต่อการนำไปใช้ในการบริหารงานบุคคล ๔ ลักษณะ คือ ๑. การเลื่อนค่าตอบแทน ๒. การเลิกจ้าง ๓. การต่อสัญญา และ ๔. อื่น ๆ ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องได้รับการพิจารณาต่อสัญญา ซึ่งจะเป็นการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีตามกรอบหลักเกณฑ์การจ้างพนักงานจ้างตามภารกิจ ที่ต้องพิจารณาการต่อสัญญาหรือไม่ต่อสัญญาให้ครบทุกมิติก่อน มิใช่เพียงตรวจสอบว่าสัญญาจ้างสิ้นสุดเท่านั้น ทั้งนี้ ตามนัยคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ คป. ๒๐๘/๒๕๖๔ จึงเป็นกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด และ (๓) จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี

/ทำให้...

ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ โดยพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอทั้งหมดของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ รับคำขอพิจารณาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การ

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การแก้คำขอให้พิจารณาคดีใหม่ว่า ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้เรียกเจ้าหน้าที่ทุกคนร่วมประชุมโดยไม่ได้มีการแจ้งล่วงหน้าเป็นการประชุมแบบไม่เป็นทางการ เพื่อต้อนรับคณะผู้บริหารที่เข้ามารับตำแหน่งใหม่ และรับมอบนโยบายแนวทางการบริหารงาน และเป็นการทำความรู้จักระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่ทุกคน จึงไม่มีการจัดทำระเบียบวาระการประชุม และเอกสารการประชุมในวันดังกล่าวได้จัดทำขึ้นในภายหลัง มีลักษณะเป็นการจัดทำบันทึกช่วยจำ และเวลาผ่านไปหลายสัปดาห์แล้ว จึงอาจมีข้อความคลาดเคลื่อน ซึ่งไม่มีผลเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาจ้างแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้องชอบแล้ว เนื่องจากการพิจารณาต่อสัญญาจ้างต้องเป็นไปตามสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นเพียงประเด็นรองในการพิจารณา โดยกฎหมายให้เป็นดุลพินิจของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งการพิจารณาต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างต้องดูเงินรายได้ในปีงบประมาณที่ผ่านมา กรณีนี้ผู้บริหารท้องถิ่นเพิ่งได้รับการรับรองผลการเลือกตั้งในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเลยหัวเวลาดำเนินการเสนอเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) ได้อนุมัติกรอบอัตรากำลังของผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ จึงต้องดำเนินการจัดลำดับความสำคัญตามความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๖ และ พ.ศ. ๒๕๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ ร้อยละ ๓๘.๒๕ และร้อยละ ๓๗.๔๖ ตามลำดับ ส่วนการจ้างพนักงานจ้างใหม่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ เนื่องจากพนักงานจ้างยังขาดตามแผนอัตรากำลังที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาให้ความเห็นชอบ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เช่น การจัดเก็บขยะ การกวาดถนน และงานบริการชาวบ้าน ตลอดจนงานพิมพ์เอกสาร และภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ กำหนดให้ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรต้องไม่เกินร้อยละ ๔๐ จึงทำการจ้างพนักงานจ้างและพนักงานจ้างเหมาบริการ ซึ่งมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ (๑) พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจต้องมีกรอบอัตรากำลังที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ค่าจ้างดังกล่าวจะผูกพันกับภาระงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาล และ (๒) พนักงานจ้างเหมาบริการดำเนินการจ้างตามระเบียบ

/กระทรวงมหาดไทย...

กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ในหมวดค่าใช้สอย ภาระค่าใช้จ่ายไม่ผูกพันงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาล และผู้ถูกฟ้องคดีได้จ้างพนักงานจ้าง ตามภารกิจที่จำเป็น จำนวน ๑๔ คน ไม่ใช่จ้างพนักงานใหม่ จำนวน ๑๙ คน ตามที่ผู้ฟ้องคดี กล่าวอ้าง เดิมผู้ถูกฟ้องคดีมีกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง จำนวน ๓๖ อัตรา ต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีประกาศชะลอการจ้างและให้พนักงานจ้างมาทำงานเป็นการจ้างเหมาบริการชั่วคราวก่อน ซึ่งไม่ใช่เป็นการเลิกจ้าง แต่ปรากฏว่ามีพนักงานจ้างรายเดิมมาทำงาน จำนวน ๑๘ คน และไม่มาทำงาน จำนวน ๑๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสำรวจกรอบอัตรากำลังตามที่คณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาได้ให้ความเห็นชอบ และพิจารณาตามภารกิจความจำเป็น จำนวน ๑๔ อัตรา ประกอบกับมีพนักงานจ้าง จำนวน ๑๘ คน มากกว่าจำนวนอัตรากำลังที่ ผู้ถูกฟ้องคดีต้องการ เพื่อความเป็นธรรมและความเหมาะสมกับตำแหน่ง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงประกาศ รับสมัครเพื่อคัดเลือกพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา แต่พนักงานจ้างเดิมทั้ง ๑๘ คน ไม่มาทำงาน และไม่ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่อย่างใด สำหรับขั้นตอนการคัดเลือกพนักงานจ้าง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๒๕๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการสรรหาและเลือกสรร คำสั่งที่ ๒๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้ง คณะกรรมการรับสมัครและคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ จากนั้นได้มีประกาศเทศบาล ตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรบุคคลเป็นพนักงานจ้าง เทศบาลตำบลท่าช้าง ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการ สรรหาและเลือกสรร ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกบุคคลเป็นพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ ๒๙๖/๒๕๕๕ เรื่อง จ้างพนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้าง ตามภารกิจ (สำหรับผู้มีทักษะ) ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งได้ดำเนินการตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยและประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาแล้ว สำหรับกรณีการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น เมื่อยังไม่มีคำพิพากษาของศาล จึงไม่อาจ นำมารับฟังว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีพฤติการณ์กลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหายได้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับ ผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่า ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรสูงเกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างรายงานการประชุมพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้แจ้งในที่ประชุมว่า กรณีพนักงานจ้าง ที่จะสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ จะแก้ไขปัญหาเบื้องต้นโดยจะทำการจ้างเหมา บริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หากพนักงานจ้างคนใดได้รับสภาพ

/การจ้างเหมา...

การจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ก็ให้ไปยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องรอดูนโยบายผู้บริหารก่อน เพราะเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มาก แต่ข้อเท็จจริงปรากฏตามสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ที่สำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งนางสุรภา ด้านสันเทียะ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ฟ้องคดีกับพวก กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การที่นางจूरีพร เศวตอมรกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกมีมูลความผิดทางอาญา โดยรายงานการไต่สวนดังกล่าว นายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวน เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ว่า ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ตนไม่ได้แจ้งในที่ประชุมว่า กรณีพนักงานจ้างที่จะสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ จะแก้ไขปัญหาเบื้องต้นโดยจะทำการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หากพนักงานจ้างคนใดรับสภาพการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ก็ให้ไปยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องรอดูนโยบายผู้บริหารก่อน เพราะเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มากแต่อย่างไร และนายอาทิตย์ พิระรัตนจินดา หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งเป็นผู้บันทึกรายงานการประชุมดังกล่าว ได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวน เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ว่า ตนไม่ได้เป็นผู้จัดทำบันทึกรายงานการประชุม แต่ได้ลงนามในรายงานการประชุมดังกล่าว เนื่องจากนางจूरีพร นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ในขณะนั้น ได้ให้เจ้าหน้าที่นำรายงานการประชุมดังกล่าวมาให้ตนเป็นผู้ลงนาม จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่า บันทึกรายงานการประชุมในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งศาล เป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้นโดยมีข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ศาลรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและใช้ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษา โดยเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องปรับลดพนักงานจ้างหรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และจ้างพนักงานจ้างใหม่ จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี เกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ยื่นความจำนงทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบในการประชุม เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดไม่ถูกต้อง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่าย

/ด้านการบริหาร...

ด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่า ยังมีได้ยิบเล็กตำแหน่งพนักงานจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แสดงให้เห็นว่าตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติต่อไป เมื่อผู้ฟ้องคดีเดิมเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน และมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี อยู่ในเกณฑ์การประเมินที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิญญูสื่อสารในราชการ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน ความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ก่อนที่สัญญาจ้าง จะสิ้นสุดลง ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เทศบาลตำบลท่าช้าง เลขที่ ๒๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ในอัตราเดือนละ ๕,๐๘๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงิน ค่าตอบแทนดังกล่าว กรณีสมควรให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเท่ากับเงิน ค่าตอบแทนที่ได้รับตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ส่วนเงิน เพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวเดือนละ ๓,๙๒๐ บาท มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานและ ช่วยพนักงานจ้างให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ เมื่อผู้ฟ้องคดี มีได้ปฏิบัติงานจริง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าครองชีพชั่วคราว ซึ่งมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิดนัดเพียงใด เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำ ละเมิดอันเกิดจากการไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตก เป็นผู้ผิดนัดนับแต่วันดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยผิดนัด ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีรวม ๔ ปี ๒๓๘ วัน คิดเป็นดอกเบี้ย จำนวน

/๒๑,๒๖๖.๐๕ บาท...

๒๑,๒๖๖.๐๕ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท (๖๐,๙๖๐ + ๒๑,๒๖๖.๐๕) ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า มาตรา ๗๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีเท่านั้น ศาลจึงไม่อาจมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์และอุทธรณ์เพิ่มเติมว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ นม ๕๔๕๐๑/๑๑๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ เพื่อขอหารือและแจ้งผลการพิจารณาดำเนินการหาทางเยียวยาให้แก่ผู้ร้องเรียน จากนั้นนายอำเภอเฉลิมพระเกียรติได้มีหนังสือ ที่ นม ๐๐๒๓.๑๓/๑๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ตอบข้อหารือว่า จังหวัดนครราชสีมาพิจารณาแล้วเห็นว่า การเลิกจ้างนางสุรภา ด้านสันเทียะ และคณะ รวมผู้ฟ้องคดีด้วย เป็นกรณีครบกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้าง ซึ่งตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้มีต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคสาม (ที่ถูกต้องคือ มาตรา ๑๑๘ วรรคสาม) กำหนดมิให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งเลิกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่นางสุรภาและคณะแต่อย่างใด และให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการหรือพิจารณาการดำเนินการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน และเพื่อเป็นการเยียวยาให้แก่ผู้ร้องเรียนและคณะต่อไป อีกทั้งคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดงที่ อป. ๒๘๘/๒๕๖๒ กับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ทำให้เกิดความโต้แย้งในหลักการพิจารณา

/ของศาลปกครอง...

ของศาลปกครองทั้ง ๒ ครั้ง ในประเด็นเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงขออุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ เพื่อความเป็นธรรมของผู้ถูกฟ้องคดีและความชัดเจนที่จะปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองให้ถูกต้อง และการที่ผู้ฟ้องคดีได้นำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มาให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ เนื่องจากศาลฟังข้อเท็จจริงที่ไม่ครบถ้วนนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าไม่เป็นธรรมเนื่องจากคดีดังกล่าวได้เสร็จสิ้น และศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ยืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๘๘/๒๕๖๒ อันเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการพิจารณาคดีปกครองแล้ว เมื่อศาลปกครองรับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ และคดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงว่าคดีนี้ยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของศาลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จังหวัดสุรินทร์ คดียังไม่ได้ข้อยุติ โดยอยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์และจำเลย คดียังมีข้อต่อสู้ว่าใครมีอำนาจลงนามแทนผู้ถูกฟ้องคดีในช่วงเวลาดังกล่าว คือ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเป็นประเด็นที่มีสาระสำคัญทางคดีและทางระเบียบกฎหมาย ซึ่งในประเด็นนี้จะเกี่ยวเนื่องกับการต่อสัญญาจ้างในขณะนั้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การตอบข้อหารือทางกฎหมายของจังหวัดนครราชสีมา ไม่ถูกต้อง เพราะมิได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายให้ครบถ้วนทุกประเด็นก่อนตอบข้อหารือให้กับผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรม และตามข้อเท็จจริงจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน ผู้ถูกฟ้องคดีมีงบประมาณรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่จ่ายจากเงินรายได้ที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่จ่าย คิดเป็นเงินร้อยละ ๓๗.๑๘ และมีวงเงินคงเหลือจากรายจ่ายด้านเงินเดือนที่ยังไม่ถึงร้อยละ ๔๐ เป็นเงินจำนวน ๘๑๓,๐๗๗.๗๕ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีประมาณการค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๙ ร้อยละ ๓๗.๔๖ ร้อยละ ๓๖.๗๕ และร้อยละ ๓๖.๐๗ ตามลำดับ ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าซ่าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีติดต่อกันมาเป็นเวลา ๔ ปี อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยุบเลิกตำแหน่งพนักงานจ้างและได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าซ่าง

/เรื่อง...

เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยประกาศดังกล่าวได้ระบุนักสมัครพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงานสังกัดกองช่าง จำนวน ๑ อัตรา แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติต่อไป ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีการขอยุบหรือยกเลิกตำแหน่งดังกล่าวแต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดีเดิมเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงานสังกัดกองช่าง และมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี อยู่ในเกณฑ์การประเมินที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิญญูสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่า คดีอาญาที่นางจूरีพร เสวตอมรกุล ถูกฟ้อง เป็นจำเลย คดียังอยู่ระหว่างการพิจารณา นั้น ปรากฏว่าศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ ได้มีคำพิพากษาแล้วในคดีหมายเลขดำที่ อท ๔๙/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๙๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ โดยจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้องของโจทก์ทุกประการ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดตรวจรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณี ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาว่า นางจूरีพร เสวตอมรกุล ใช้อำนาจหน้าที่ก่ลั่นแกล้ง ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๘ คน โดยมีขอบ ปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทำสัญญาจ้าง นายประภาส ด้านสันเทียะ นายไพศาล ฤาเดช นางสาวปริยาดา หงส์สอง นางสาวเอื้อมพร ระวีงงาน นายอินทร์ ธารณะกลาง นายประเสริฐ ศรีนาคา และนายวุฒินันท์ ภูจำนงค์ เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ และทำสัญญาจ้างนางสุรภา ด้านสันเทียะ นางอภัสรา จำลอง मुख นางจันทิมา ท้องพิมาย นางสาวอาภาพร อินสระเกตุ นายอภิชาติ ศรีสุข นายนคร ศรีนาคา นายชัยวัฒน์ พูนแจ่มมะดัน นายเจริญ เหล็กอยู่ นายหยัด เลี้ยวประโคน นางสาวเสาวนีย์ เข้มทิศ และนายกิตติศักดิ์ วิรัชมาศโกมล เป็นพนักงานจ้างทั่วไป ซึ่งสัญญาจ้างพนักงานจ้างทุกคนจะสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ และพนักงานจ้างทุกคนได้คะแนนผลการประเมินการปฏิบัติงาน เฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี (๒๕๕๔ - ๒๕๕๕) ไม่ต่ำกว่าระดับดี มาโดยตลอด แต่ปรากฏว่าเมื่อนางจूरีพรได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

/ในวันที่...

ในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมาในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ นางจรีพรอาศัยโอกาสที่เดินทางไปยังที่ทำการผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อทำพิธีไหว้ศาลพระภูมิเจ้าที่ เรียกประชุมพนักงานเทศบาลและพนักงานจ้างเพื่อหารายชื่อพนักงานจ้างที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ โดยนางจรีพรเลือกพนักงานจ้างที่จะไม่ต่อสัญญาจ้าง จำนวน ๑๘ คน เพราะเข้าใจว่าพนักงานจ้างดังกล่าวไปหาเสียงช่วยเหลือผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีทีมเดียวกับนายวิมล คงเมือง (อดีตนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง) จากนั้นได้เรียกประชุมหัวหน้าส่วนของเทศบาล ประกอบด้วย ปลัดเทศบาล หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และผู้อำนวยการกองคลัง เพื่อแจ้งรายชื่อพนักงานที่จะไม่ต่อสัญญาจ้าง จำนวน ๑๘ คน เพื่อให้หัวหน้าส่วนไปแจ้งให้พนักงานจ้างซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของแต่ละส่วนรับรู้ว่าไม่ต้องไปทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยนางจรีพรเข้ามาทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีและลงลายมือชื่อในเอกสารต่าง ๆ ในฐานะนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ รวมถึงลงลายมือชื่อในประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ซึ่งอ้างว่า เพื่อทำการตรวจสอบภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคล ไม่ให้เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่เคยมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี และคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เห็นชอบกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙) ของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งระบุอัตราตำแหน่งพนักงานจ้างที่คาดว่าจะต้องใช้ จำนวน ๓๖ อัตรา แล้ว นอกจากนี้ เมื่อนายณัฐพล คล่องงูเหลือม ประธานสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้สอบถามถึงเหตุผลในการไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้าง นางจรีพรก็อ้างเรื่องภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงชะลอการจ้างพนักงานจ้างไว้และทำการจ้างเหมาบริการแทน ซึ่งทางไต่สวนพบว่า นางจรีพรไม่ให้พนักงานจ้างเดิมทั้ง ๑๘ คน ทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ขณะเดียวกันวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ นางจรีพรผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกข้อตกลงจ้างเหมาบริการ ในฐานะผู้ว่าจ้างทำการจ้างบุคคล จำนวน ๑๒ คน ที่ได้ติดต่อโดยตรงและติดต่อผ่านสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างและเลขานุการนายกเทศมนตรี ให้เข้ามาทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อทำหน้าที่แทนพนักงานจ้างเดิม แสดงให้เห็นเจตนาของนางจรีพร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ว่าต้องการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และต้องการให้ผู้อื่นเข้ามาทำงานแทนพนักงานจ้างเดิม โดยมีได้คำนึงถึงประโยชน์และประสิทธิภาพของการจัดทำบริการสาธารณะ เพราะพนักงานเข้าทำงานใหม่ย่อมไม่มีทักษะและประสบการณ์การทำงานเท่ากับพนักงานจ้างเดิม เมื่อนางจรีพรแถลงนโยบายของ

/นายกเทศมนตรี...

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างต่อสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาพิจารณาให้ความเห็นชอบในการต่อสัญญาจ้าง จำนวน ๑๘ คน และเสนอไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้าง จำนวน ๑๘ คน ซึ่งพนักงานจ้างที่เสนอไม่ต่อสัญญาจ้างทั้ง ๑๘ คน ก็เป็นรายชื่อเดียวกับรายชื่อที่นางจรีพรเลือกไว้ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ทั้งที่ขณะนั้นมีกรอบอัตรากำลังของพนักงานจ้างได้ ๓๕ คน การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการไม่ถือปฏิบัติและดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสั่งการตามวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ อีกทั้งวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ นางจรีพรยังได้ลงลายมือชื่อในประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๔ ตำแหน่ง แทนตำแหน่งพนักงานจ้างเดิมที่ไม่ต่อสัญญาจ้าง ซึ่งพบว่ามีเฉพาะบุคคลที่นางจรีพรได้จ้างเหมาบริการให้ทำงานแทนพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๒ คน และบุคคลใกล้ชิดอีก จำนวน ๒ คน เท่านั้น มาสมัครเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีประกาศรับสมัคร โดยบุคคลทั้งหมดรวม ๑๔ คน ที่มาสมัครงานครั้งนี้ได้รับการสรรหาให้เข้ามาทำงานเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป ดังนั้นการกระทำของนางจรีพรเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ก่อกวนพนักงานจ้างทั้ง ๑๘ คน ทำให้พนักงานจ้างทั้ง ๑๘ คน ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง ตกงานและไม่มีรายได้ และมีเจตนาแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายให้กับบุคคลที่ได้ติดต่อโดยตรงหรือติดต่อผ่านตัวแทนให้เข้าไปทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้าง อันเป็นการกระทำที่ทำให้พนักงานจ้างทั้ง ๑๘ คน ได้รับความเดือดร้อนและเสียหาย และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีและทางราชการ โดยในการพิจารณาต่อสัญญาจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างดังกล่าวจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ รวมทั้งแนวปฏิบัติตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ จึงเชื่อได้ว่า บันทึกรายงานการประชุมในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งศาลเป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้นโดยมิข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์

/ของผู้ถูกฟ้องคดี...

ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ศาลฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและใช้ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษา โดยเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องปรับลดพนักงานจ้างหรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และจ้างพนักงานจ้างใหม่ จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี เกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ยื่นความจำนงทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดี ตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดไม่ถูกต้อง เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วจึงมีมติว่าการกระทำของนางจรัพร เสวตอมรกุล มีมูลความผิดอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และมีมูลความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๓ จึงได้ส่งรายงาน ส่วนงานการไต่สวนเอกสารหลักฐานไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา และได้ส่งรายงาน ส่วนงานการไต่สวนเอกสารหลักฐานไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินการทางวินัย

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

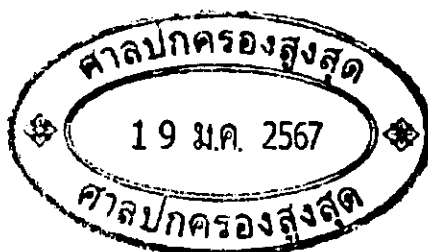
ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

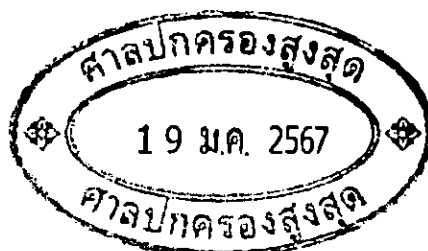
/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้าง ตามสัญญาเลขที่ ๒๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ตำแหน่งคนงาน สังกัดกองช่าง มีกำหนด ๑ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ สิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน โดยอ้างว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการต่อสัญญาจ้างและมีผลการประเมินการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีกับพวกจึงมีหนังสือร้องเรียนไปยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดนครราชสีมาและผู้ตรวจการแผ่นดิน ต่อมาผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๙/๒๓๖๘ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งการเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวก ในระยะเวลากระชั้นชิดที่จะสิ้นสุดสัญญาจ้างโดยไม่มีเหตุอันสมควร ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาสที่จะตัดสินใจสมัครเข้าเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการได้ ประกอบกับงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ มิได้เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง จึงเสนอแนะให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งกำกับดูแลคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) และสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมาพิจารณาทบทวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบตามอำนาจหน้าที่ และหาทางเยียวยาผู้ฟ้องคดีกับพวกตามความเหมาะสมโดยเร่งด่วน ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินค่าตอบแทนรายเดือนและเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ในอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๒ เดือน เป็นเงินจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ นม ๕๔๕๐๑/๑๘๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกมาสมัครงานประเภทจ้างเหมาบริการ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ไปสมัครงานดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ

๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิด คือ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ (วันฟ้องคดี) เป็นเวลา ๔ ปี ๗ เดือน คิดเป็นเงิน ๓๗,๑๒๕ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๑๔๕,๑๒๕ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น รวมทั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๔/๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยอ้างหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา ลับ ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ที่แจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ รวมทั้งอ้างคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ. ๒๐๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ที่วินิจฉัยให้รับคำขอพิจารณาคดีใหม่ เนื่องจากศาลฟังข้อเท็จจริงที่ไม่ครบถ้วน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เป็นกรณีที่ศาลปกครองรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่รับฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาตามคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ส่วนผลของคดีอาญาที่อัยการสูงสุด โจทก์ และผู้ฟ้องคดี โจทก์ร่วม ฟ้องนางจूरिพร เศวตอมรกุล จำเลย ในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ นั้น ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๙๒/๒๕๖๕ สรุปได้ว่าเมื่อข้อหาตามที่โจทก์ฟ้องมีใช้คดีที่กำหนดอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไปหรือโทษสถานหนักกว่านั้น เมื่อจำเลยรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจึงพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้อง ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ให้ลงโทษฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด

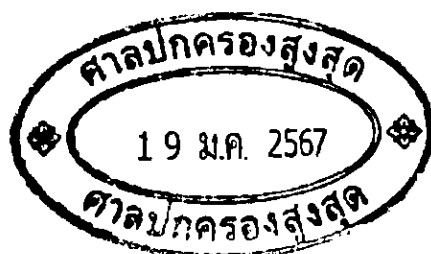
/ในตำแหน่ง...

ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท โดยพฤติการณ์และเหตุผลแห่งรูปคดีมีเหตุอันสมควรรอการลงโทษจำคุกแก่จำเลยไว้ ๒ ปี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

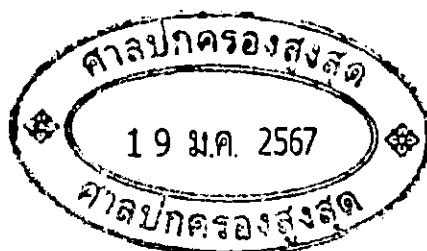
คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า ในการจ่ายเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่น และเงินค่าจ้างของข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และลูกจ้าง ที่นำมาจากเงินรายได้ที่ไม่รวมเงินอุดหนุน และเงินกู้หรือเงินอื่นใดนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะกำหนดสูงกว่าร้อยละสิบของเงินงบประมาณรายจ่ายอื่นประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่ได้ ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานจ้างมีสามประเภท ดังต่อไปนี้ (๑) พนักงานจ้างตามภารกิจ (๒) พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ (๓) พนักงานจ้างทั่วไป ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การจ้างพนักงานจ้าง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อน... สำหรับพนักงานจ้างทั่วไปให้ทำสัญญาจ้างไม่เกินคราวละหนึ่งปี... โดยอาจมีการต่อสัญญาได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละเทศบาล ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้เทศบาลจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ดังต่อไปนี้... (๓) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไป ให้กระทำในกรณีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง ข้อ ๓๖ กำหนดว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการที่เทศบาลจะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้าง และนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ แล้วแต่กรณี ดังนี้... (๓) การต่อสัญญาจ้าง และข้อ ๕๔ กำหนดว่า สัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อ (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง

/คดีนี้...

คดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคดีใหม่ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เนื่องจากศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดในคดีนี้ฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและคำพิพากษาได้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญซึ่งทำให้ผลแห่งคำพิพากษาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นไม่ถูกต้องไม่เป็นธรรม โดยผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน เห็นว่า ถูกเลิกจ้างโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และได้กล่าวหา ร้องเรียนการกระทำของนางจรีพร เศวตอมรกุล นายกองค้การบริหารส่วนตำบลท่าช้างในขณะนั้น ตามหนังสือของนางสุรภา ด่านสันเทียะ ฉบับลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องไว้ และตั้งคณะกรรมการไต่สวนและชี้มูลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อพิเคราะห์รายงานการไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวนซึ่งรวบรวมพยานบุคคล ๓๗ ปาก และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถจำแนกพยานบุคคลออกเป็นกลุ่ม ดังนี้ ๑. กลุ่มเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ประกอบด้วย ๑.๑ นายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ให้ถ้อยคำยืนยันว่า นางจรีพร ได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมา วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ นางจรีพร ได้เรียกประชุมพนักงานเทศบาลและลูกจ้างพร้อมทั้งให้นโยบายการทำงานของผู้บริหารชุดใหม่ พยานกล่าวต้อนรับมีเนื้อหาทำนองเดียวกันกับระเบียบวาระที่ ๑ ตามรายงานการประชุม ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ แต่ในการประชุมวันนั้น พยานไม่ได้พูดเรื่องการต่อสัญญาจ้างพนักงานและการจ้างเหมาบริการแทน ส่วนรายงานการประชุมมีนายอาทิตย์ พิระรัตนจินดา หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล นำมาให้พยานลงลายมือชื่อ แต่เมื่อตรวจสอบแล้วเนื้อหาของรายงานมีหลายข้อความที่พยานไม่ได้พูด พยานจึงไม่ได้ลงลายมือชื่อ แต่ต่อมามีผู้ใดลงลายมือชื่อในรายงานนี้และนำไปใช้อย่างไรพยานไม่ทราบ และเห็นว่านางจรีพรเข้ามาทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และได้มีการลงนามในประกาศชะลอการจ้างพนักงานสำหรับงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีบุคลากรตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน และมีการต่อสัญญากับพนักงานจ้างในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๑๘ คน ไม่ต่อสัญญาจ้าง จำนวน ๑๘ คน ทั้งที่การประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของพนักงานทั้ง ๓๖ คน ในครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อยู่ในเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าดี และผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่เนื่องจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้จัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ นางจรีพรจึงสั่งการให้ชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ออกไปก่อน โดยนางจรีพรได้แจ้งให้พนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป

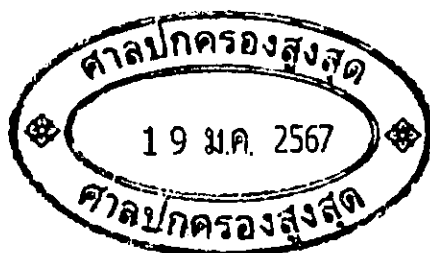
/ทุกคน...

ทุกคนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการจ้าง แต่พนักงาน จำนวน ๑๘ คน ไม่มาทำงานจ้างเหมาบริการ ส่วนการที่นางจรีพรจ้างพนักงานอื่นอีก จำนวน ๑๒ คน เข้ามาทำงานจ้างเหมาบริการระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนไม่ทราบว่า มีกระบวนการจัดหาผู้รับจ้างอย่างไร ๑.๒ นายอาทิตย์ พิระรัตนจินดา หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ให้ถ้อยคำฯ พยานได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของนายไพศาล ฤาเดช และนางสาวอาภาพร อินสระเกตุ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อยู่ในระดับดี ในวันประชุมพนักงาน นางจรีพรได้เรียกชื่อและนามสกุลของพนักงานจ้างตามรายชื่อเรียงไปตามกอง เมื่อพนักงานจ้าง ยื่นขึ้นพูดทักทายนางจรีพรจะถามเกี่ยวกับการทำงาน ครอบครัวย และถามว่าเป็นลูกหลานใคร โดยนางจรีพรจะจดบันทึกหรือทำเป็นสัญลักษณ์ไว้ในรายชื่อ ซึ่งอยู่ในมือของนางจรีพร เมื่อประชุม พนักงานจ้างเสร็จสิ้น นางจรีพรได้เรียกประชุมหัวหน้าส่วนราชการ ประกอบด้วย ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองต่าง ๆ และพยานในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล โดยนางจรีพรได้ประชุม พูดคุยและแจ้งชื่อของพนักงานจ้างที่จะไม่ต่อสัญญาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้หัวหน้า ส่วนราชการทราบ และให้หัวหน้าไปแจ้งพนักงานในสังกัดของแต่ละกองเอง แต่พยานไม่แจ้งให้นายไพศาลและนางสาวอาภาพรทราบ เนื่องจากการเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะบุคคล ทั้งสองไม่ได้กระทำอะไรผิด ส่วนรายงานการประชุม ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ มีนางจรีพร และนายราชัน สามีเข้าร่วมประชุมด้วย การประชุมมีเนื้อหาทำนองเดียวกับสำเนาบันทึก การประชุมซึ่งพนักงานไต่สวนให้พยานดู แต่ข้อความเท็จจริงถูกต้องหรือไม่พยานจำไม่ได้ หลังประชุมเสร็จ นางจรีพรให้เจ้าหน้าที่สำนักปลัดจัดทำรายงานการประชุมและนำมาให้ ลงลายมือชื่อ พยานจึงได้ลงลายมือชื่อโดยที่ยังไม่ได้อ่านเพราะเห็นว่ามีการประชุมกันจริง และพยานไม่ได้แจ้งให้นายไพศาลและนางสาวอาภาพร มาทำงานจ้างเหมาในช่วงที่มีการชะลอ การจ้าง ๑.๓ นางกัญญา ศรีห้วยไพร บุคลากร ให้ถ้อยคำฯ พยานรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน บริหารงานบุคคล เช่น การบรรจุแต่งตั้งและงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีบุคลากรตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน ซึ่งการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทุกคน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ทั้ง ๓๖ คน อยู่ในเกณฑ์ดี ตนไม่ทราบเรื่องที่ถูกฟ้องคดีประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เพราะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำและการพิจารณาเรื่อง ดังกล่าว ขณะนั้นผู้ถูกฟ้องคดีใช้แผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (รอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙) โดยแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างดังกล่าว พยานได้ทำร่าง เอกสารแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างแล้วเสร็จเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่ง ร่างเอกสารแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา

/ซึ่งคณะกรรมการ...

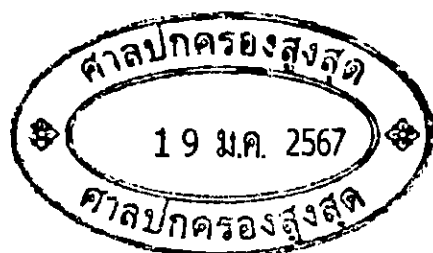
ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาได้เห็นชอบแผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี ดังกล่าวแล้วในรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ โดยแผนอัตรากำลังดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดี มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี เกี่ยวกับการสรรหา และเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างผู้ถูกฟ้องคดี จำนวน ๑๔ อัตรา ตามประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น ขอชี้แจงว่า มีเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้พยานไปพบ นางจรีพรในท้องทำงานของนายกเทศมนตรี เมื่อไปถึงห้องทำงานนายกเทศมนตรี ได้พบ นางจรีพร นายกิตติภัก นายอาทิตย์ และบุคคลอื่นอีกประมาณ ๓ คน เข้าใจว่าเป็นหัวหน้า ส่วนราชการในแต่ละกอง พยานได้รับแจ้งจากผู้ที่อยู่ในห้องทำงานว่า นายกเทศมนตรีต้องการ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีต่อสัญญาพนักงานจ้างซึ่งยังคงทำงานอยู่ในขณะนั้น จำนวน ๑๘ คน ส่วนพนักงานจ้างอีก จำนวน ๑๘ คน ที่ไม่ได้มาทำงานแล้ว ไม่มีการพูดถึง และได้แจ้งว่าจะจ้าง พนักงานใหม่ จำนวน ๑๔ คน พร้อมระบุตำแหน่งมาให้ด้วย แล้วให้พยานไปจัดทำเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการประกาศรับสมัครพนักงานจ้าง จากนั้นพยานได้จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ นางจรีพรลงนามในเอกสารต่าง ๆ ต่อมามีการสอบคัดเลือก ซึ่งผู้เข้าสอบทั้ง ๑๔ คน ได้รับ คณะกรรมการคัดเลือก ปรากฏตามเอกสารประกาศผลการสอบคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งเป็น พนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และประกาศเทศบาล ตำบลท่าช้าง เรื่อง การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และผู้ถูกฟ้องคดีได้จ้างผู้สอบคัดเลือกได้ทั้ง ๑๔ คน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ปรากฏตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ ๒๙๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และเอกสารบัญชีแนบท้ายคำสั่งดังกล่าว พยานไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดในเรื่องกล่าวหานี้มาก่อน ๑.๔ นายยศวิศ บัญหลัง ผู้อำนวยการกองช่าง ให้ถ้อยคำว่าเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ กองช่างมีบุคลากร ตำแหน่ง พนักงานจ้าง จำนวน ๑๑ คน ต่อสัญญาจ้างในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๓ คน และไม่ต่อสัญญาจ้าง จำนวน ๘ คน ทั้งที่พนักงานจ้างทุกคนมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ไม่ต่ำกว่าระดับดี ในการประชุมนางจรีพร ทำสัญลักษณ์ไว้ในกระดาชรายชื่อหลังจากเรียกสอบถามพนักงานจ้างเป็นรายบุคคล และหลังจากประชุมพนักงานจ้างเสร็จก็ได้เรียกหัวหน้าส่วนและผู้อำนวยการกองประชุมต่อ โดยนางจรีพรแจ้งรายชื่อผู้ที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างและให้พยานไปแจ้งพนักงาน แต่พยานไม่แจ้ง เพราะเห็นว่าบุคคลทั้ง ๘ คน รับรู้การไม่ต่อสัญญาจ้างแล้วและหากถามกลับมาว่า เหตุใด

/จึงไม่ต่อ...

จึงไม่ต่อสัญญาจ้าง พยานกล่าวว่า จะตอบไม่ได้ พยานไม่ทราบเกี่ยวกับประกาศชะลอการจ้างลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่ได้ไปติดต่อเชิญชวนให้ผู้รับจ้างคนใหม่เข้ามาทำงานจ้างเหมาบริการ และไม่ทราบเรื่องการสมัครและการจ้าง

๒. กลุ่มผู้เสียหายที่ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง ประกอบด้วย ๒.๑ ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำไว้ว่า ตนทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไป (คนงาน) สังกัดกองช่าง ทำหน้าที่ช่วยงานช่างประปา ช่างไฟฟ้า และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย เช่น ตัดหญ้า ได้รับคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ระดับดี ทุกครั้ง และนายนคร ศรีนาคา ซึ่งเป็นผู้ร่วมงาน ได้แจ้งด้วยวาจาให้ทราบว่า นายยศวริศ หรือผอ. น้อย ผากมาบอกว่า นางจรีพรไม่ให้ตนเข้าทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ทำให้ตนไม่มาปฏิบัติงานที่เทศบาลในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา โดยที่ตนไม่ทราบประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่มีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอต่อสัญญาจ้าง อีกทั้งตนไม่ทราบประกาศเทศบาล ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง ๒.๒ นางจันทิมา ท้องพิมาย ให้ถ้อยคำไว้ว่า เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ พยานทำงานที่ถูกฟ้องคดีตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ในตำแหน่ง ผู้ดูแลเด็ก เป็นพนักงานจ้างทั่วไป (คนงาน) สังกัดงานการศึกษาปฐมวัย กองการศึกษา ทำหน้าที่ดูแลเด็ก และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้รับคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับดี โดยเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ช่วงเช้านางจรีพรเดินทางมาที่ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อทำพิธีบวงสรวงศาลพระภูมิเจ้าที่ และช่วงบ่ายได้เรียกเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีเข้าประชุมพร้อมกันที่ห้องประชุมชั้น ๓ ก่อนเข้าห้องประชุม นางจรีพรไม่ให้เจ้าหน้าที่ทุกคนนำโทรศัพท์มือถือเข้าห้องประชุมโดยไม่ทราบสาเหตุ เริ่มแรกนายกิตติศักดิ์ ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง กล่าวเปิดประชุมแจ้งผลการเลือกตั้ง และกล่าวต้อนรับนางจรีพรนายกเทศมนตรีคนใหม่ ต่อมานางจรีพรได้ให้พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจแนะนำตัวแล้วสอบถามข้อมูลส่วนตัวของแต่ละคน เช่น เป็นลูกหลานใคร ทำงานมานานแล้วหรือไม่ และนางจรีพรแจ้งว่ารู้ว่าใครเลือกนางจรีพรเป็นนายกเทศมนตรีหรือไม่เลือกสอบถามจนครบทุกคน ประชุมเสร็จเวลา ประมาณ ๑๖ นาฬิกา หลังจากนั้น เวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา นายกิตติศักดิ์ได้แจ้งทางโทรศัพท์มือถือส่วนตัวของพยานว่า เขาไม่ต่อสัญญาให้แล้วไม่ต้องมาทำงานวันจันทร์ ซึ่งพยานเข้าใจคำว่า เขา หมายถึง นางจรีพรที่เป็นผู้ไม่ต่อสัญญาจ้างให้พยาน แต่ไม่มีการบอกสาเหตุที่ไม่ต่อสัญญาจ้าง และในวันจันทร์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ พยาน

/จึงเข้าไป...

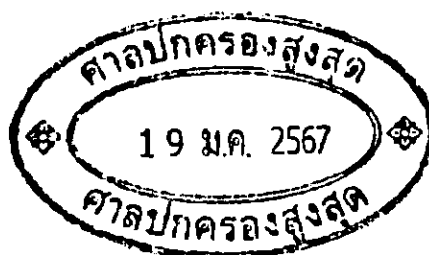
จึงเข้าไปทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีตามปกติ พบว่ามีคนงานใหม่มาทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดี ประมาณ ๑๐ กว่าคน รวมถึงนางนภา ถอยกระโทก มาทำงานดูแลเด็กแทนพยานด้วย จึงสอบถามสาเหตุการไม่ต่อสัญญาจ้างจากนายกิตติภักดิ์ แต่นายกิตติภักดิ์ไม่ตอบสาเหตุการไม่ต่อสัญญาจ้าง จึงเดินทางไปร้องเรียนที่ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ทำให้ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พยานไม่ได้เข้าไปทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมามีการอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ ซึ่งไม่เป็นความจริง พยานขอยืนยันว่าไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้พยานมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง และไม่เคยมีผู้ใดพูดถึงเรื่องการจ้างเหมาบริการในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๕ สำหรับเหตุการณ์ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ช่วงบ่าย นางจรีพรได้เรียกประชุม พยานจำได้ว่า นายกิตติภักดิ์กล่าวต้อนรับนางจรีพร ส่วนเรื่องระเบียบวาระที่ ๓ และระเบียบวาระที่ ๔ ที่มีการบันทึกการประชุมไว้ นายกิตติภักดิ์ไม่ได้แจ้งให้พยานทราบ และไม่มีผู้ใดพูดถึงการต่อสัญญาจ้างและการจ้างเหมาบริการ รวมถึงไม่มีผู้ใดพูดถึงการเรียกประชุมสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และพยานไม่เคยพบเห็นประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้พยานมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง สำหรับพนักงานจ้างรายใหม่ตนรู้จักนางจำลอง ไกรกลาง นางนภา ถอยกระโทก นางสาวจิราภรณ์ ปลั่งกลาง และนางณัฐชุลธิดา ช่วงศรี โดยบุคคลทั้งสี่มีความสนิทสนมกับนางจรีพร ส่วนนางสาวจิราภรณ์เป็นบุตรของผู้ใหญ่ยิ่ง บ้านหนองบัว ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนให้นางจรีพร เป็นนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง และพยานไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง ๒.๓ นายไพศาล ฤาเดช ให้ถ้อยคำที่ว่า พยานทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดี ในตำแหน่งนักการภารโรง มีหน้าที่ทำความสะอาดสำนักงาน ดูแลปิด - เปิดประตูสำนักงาน และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ต่อมาประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้เปลี่ยนตำแหน่งเป็นพนักงานดับเพลิงสังกัดงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๑๖.๓๐ นาฬิกา นายกมล เชียงหนู พนักงานดับเพลิง ซึ่งทำงานกองเดียวกันกับพยาน ทราบข่าวการถูกเลิกจ้างก่อนจึงได้โทรศัพท์แจ้งให้พยานทราบว่า มีชื่อพยานด้วย พยานจึงโทรศัพท์สอบถามนางรัตนา หวัดสูงเนิน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในสำนักปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างว่ามีชื่อพยานด้วยหรือไม่ ก็ได้รับคำตอบว่า มี จึงสงสัยว่าเหตุใดจึงเลิกจ้างพยาน ทั้งที่พยานได้รับคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๕ ในระดับดี ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ้างพยานต่อดังเช่นที่เคยปฏิบัติมา ดังนั้น วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ พยานจึงไป

/ปฏิบัติงาน...

ปฏิบัติงานตามปกติ แต่กลับปรากฏว่ามีบุคคลชื่อ ก้อย อยู่หมู่บ้านติดกันมาทำงานแทนพยานแล้ว แต่พยานยังคงไปทำงานต่ออีกประมาณ ๒ - ๓ วัน เพื่อว่าจะจะมีการเปลี่ยนแปลงคำสั่ง สุดท้ายก็ไม่มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด แต่ในส่วนของนายกมลกลับมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง จากเลิกจ้าง เป็นจ้างต่อ โดยนายกมลยังคงมาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน ในกรณีการจ้างนายกมลให้ทำงานต่อ นั้น พยานทราบว่า มีญาติของนายกมล ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนนางจรีพร ได้เข้าไปขอร้องนางจรีพร ให้จ้างนายกมลทำงานต่อไป แต่พยานไม่ทราบสาเหตุที่นางจรีพรไม่ให้พยานเข้าไปทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดี และพยานไม่เคยพบเห็นประกาศ ชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ อีกทั้งไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้พยานมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง สำหรับการประชุมพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ พยานขอยืนยันว่า รายงานการประชุมดังกล่าวไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เนื่องจากในวันดังกล่าวไม่ได้มีการประชุมพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องงานของผู้ถูกฟ้องคดีและเรื่องการจ้างเหมาบริการแต่อย่างใด เพียงแต่ให้ผู้ร่วมประชุมแต่ละคนแนะนำตัวเองต่อนางจรีพรว่า มีชื่ออะไร ทำงานที่กองไหน ตำแหน่งอะไร บ้านอยู่หมู่ที่เท่าไร และเป็นลูกหลานใครเท่านั้น หลังจากแนะนำตัวแล้วเสร็จก็ได้แยกย้ายกันไปปฏิบัติงานตามปกติ แต่หัวหน้ากองแต่ละกองคงอยู่ประชุมกับนางจรีพรต่อไป พยานรู้จักบุคคล ๓ คน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับนางจรีพรและเข้ามาทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีแทนพยานกับพวก รวม ๑๔ คน พยานไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าซ่าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหา และเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าซ่าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ คน ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง ๒.๔ นางสาวเอี่ยมพร ระวังงาน ให้ถ้อยคำที่ว่า พยานทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดี ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ (ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ) สังกัดกองช่าง ทำหน้าที่ช่วยงานเจ้าหน้าที่ธุรการ งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน งานจัดซื้อจัดจ้าง งานแจ้งซ่อม และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้รับคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงาน ระดับดีมาก ส่วนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้รับคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับดี โดยเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ ได้รับโทรศัพท์จากวิศวกรโยธาแจ้งพยานว่า วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ไม่ต้องมาทำงานแล้ว เพราะนางจรีพรไม่ต่อสัญญาจ้างให้ พยานไม่เคยพบเห็นประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้พยานมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง ส่วนเรื่องการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ พยานให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันกับนายไพศาล สำหรับพนักงานจ้างรายใหม่

/พยานรู้จัก...

พยานรู้จัก จำนวน ๑๐ คน ที่เข้ามาทำงานแทน มีความสัมพันธ์กับนางจรีพรในทางใดทางหนึ่ง ทุกคน รายละเอียดปรากฏในสำนวนการไต่สวนแล้ว พยานไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง

๓. กลุ่มพนักงานที่ได้รับการจ้างแทนกลุ่มของผู้ฟ้องคดี ประกอบด้วย

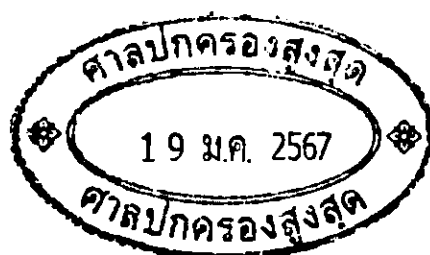
๓.๑ นางจำลอง ไกรกลาง ให้ถ้อยคำว่า เดิมประกอบอาชีพทำนา เมื่อครั้งมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ไม่เคยช่วยนางจรีพรหาเสียง แต่เมื่อครั้งที่นางจรีพรมาหาเสียง ในหมู่บ้านหนองหอยได้ร่วมเดินไปกับคณะของนางจรีพร เพื่อไปพบกับราษฎรในหมู่บ้านหนองหอย เมื่อปลายเดือนกันยายน ๒๕๕๕ นางรำพึง ยอดรัก ซึ่งเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง อยู่ที่มติดีกับนางจรีพร ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และเป็นญาติ กับพยานได้มาบอกพยานว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะรับสมัครพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน ทำให้วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ พยานได้เข้าไปสมัครงาน ต่อมาได้ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ รักษาความสะอาด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พยานได้รับการบรรจุให้ทำงานในตำแหน่งคนงาน เป็นต้นมา จนถึงต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๙

๓.๒ นางบุญสม นิลโต ให้ถ้อยคำว่า เดิมพยานประกอบอาชีพค้าขาย ในปีพ.ศ. ๒๕๕๕ ได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง อยู่ที่มติดีกับนางจรีพร ปรากฏผลว่าพยานไม่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ภายหลังจาก ที่มีการเลือกตั้ง ๒ - ๓ วัน ได้มีการนัดพบปะพูดคุยกันของผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่มติดีกับนางจรีพรที่บ้านพักของนางจรีพร โดยนางจรีพรได้สอบถามผู้สมัครสมาชิก สภาเทศบาลตำบลท่าช้างที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ได้แก่ พยาน นายสุชาติ พิณศิริ และนายโกศล พระโบราณเมือง ว่าใครต้องการเข้ามาทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีบ้าง โดยพยาน นายสุชาติ และนายโกศล ตอบตกลง แต่ขณะนั้นยังไม่ทราบว่าแต่ละคนได้ทำงานในตำแหน่งใด ต่อมาเมื่อมีบุคคลแจ้งให้พยาน เข้าไปทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ดูแลสวนสาธารณะโดยเข้าไปทำงานในตำแหน่งจ้างเหมา บริการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยเป็นเจ้าหน้าที่ดูแล สวนสาธารณะ ได้รับค่าตอบแทนในเดือนตุลาคม เป็นเงินจำนวน ๖,๖๐๐ บาท และเดือน พฤศจิกายน เป็นเงินจำนวน ๓,๓๐๐ บาท โดยวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้สมัครเป็นพนักงาน จ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน สังกัดกองช่าง และได้รับการบรรจุให้ทำงานในตำแหน่งดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมาจนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ นอกจากนี้ พนักงานไต่สวนได้ไต่สวนพนักงานจ้างรายอื่นซึ่งให้ถ้อยคำสอดคล้องต้องกันว่า ที่ได้เข้ามา ทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีนั้น เพราะมีความสัมพันธ์กับนางจรีพร ไม่ว่าจะทางใดทางหนึ่ง ส่วนนางจรีพร

/ชี้แจง...

ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขึ้น ระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งได้มีพนักงานจ้างกลุ่มที่ถูกเลิกจ้างดังกล่าว ได้ไปหาเสียงช่วยเหลือผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง คนเดิมอย่างออกหน้าออกตา เมื่อผลปรากฏว่า ทีมของตนชนะการเลือกตั้ง แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งยังไม่ได้ประกาศผลรับรองการเลือกตั้ง ก็ได้ทราบข่าวว่าจะมีพนักงานจ้างจำนวนหนึ่งลาออกหรือไม่มาทำงานเมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้าง ซึ่งตนก็ยังไม่ได้คิดอะไรมาก แต่หลังจากวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งแล้ว ยังมีชาวพนักงานจ้างหลายคนจะลาออกอยู่อีก จึงทำให้ตนต้องหาทางแก้ไขปัญหา และได้ปรึกษากับทีมงานในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) กลุ่มสตรีและสมาชิก โดยมีการประชาสัมพันธ์เป็นการทั่วไปว่า ใครมีลูกหลานที่มีความรู้ความสามารถ และพร้อมที่จะทำงานกับผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้สมัครเข้ามาเพื่อคัดเลือก ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ตนและคณะได้มาไหว้ศาลพระภูมิขอพรเพื่อเป็นสิริมงคลก่อนเข้าทำงาน และถือโอกาสมาพบปะพนักงานเทศบาล ในขณะนั้นได้มีการประชุมของพนักงานอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับตนไม่ได้เป็นผู้บริหารในสมัยที่ผ่านมา จึงประสงค์ที่จะพูดคุยกับพนักงานจ้างเป็นการทั่วไป โดยพบว่า เจ้าหน้าที่ก็มีแต่คนเดิม จึงกล่าวแนะนำตัวเท่านั้น ส่วนนายราชัน เศวตอมรกุล ซึ่งเป็นสามีของตนได้แจ้งพนักงานระหว่างพบปะพูดคุยขอให้หาโทรศัพท์เก็บไว้นอกห้องประชุมเพื่อไม่ให้เกิดเสียงรบกวนขณะพูดคุย หรือมีการใช้โทรศัพท์ระหว่างประชุม ตนและสามีไม่มีเจตนาอื่น ส่วนกรณีวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นประเด็นปัญหาเร่งด่วนมาก คือ มีพนักงานจ้างกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันไม่มาทำงาน ส่งผลให้ภารกิจของผู้ถูกฟ้องคดีต้องหยุดชะงักลง คือ งานบริการเก็บขยะและกวาดถนน ดังนั้น พอช่วงสาย ตนต้องแก้ไขปัญหามา โดยแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้าน อสม. กลุ่มสตรี และสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งและไม่ได้รับการเลือกตั้งเพื่อหาคนมาทำงาน และในวันเดียวกันได้ประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้างทุกตำแหน่งเพื่อความเสมอภาคไม่ใช่การเลิกจ้าง โดยให้พนักงานจ้างทุกคนทั้งเก่าและใหม่ที่มาทำงานในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น จ้างให้เป็นพนักงานจ้างเหมาบริการทุกคน เป็นเวลา ๑ เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อการแก้ไขปัญหารวดเร็วเสียก่อน เพราะตนยังต้องเตรียมตัวจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ได้ล่วงเลยตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนประเด็นที่ถูกจ้างไม่มาทำงาน ตนได้กำชับให้เจ้าหน้าที่พิจารณาระเบียบ และกฎหมายกระทรวงมหาดไทย และประกาศ ก.ท.จ.นม. ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่พบว่า มีข้อห้ามที่กำหนดคุณสมบัติการเป็นพนักงานจ้างเทศบาลว่าห้ามบุคคลใกล้ชิดหรือเคยสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลมาสมัครเป็นลูกจ้างเทศบาล หรือกฎหมายใดกำหนดว่าไม่ให้ผู้เคยสมัคร

/รับเลือกตั้ง...

รับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเข้าทำสัญญากับเทศบาลเป็นพนักงานจ้างเหมาบริการ สำหรับ
 บางคนที่มีสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างได้แนะนำมานั้นเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่
 สนใจมาสมัครงาน ซึ่งทุกคนที่มาสมัครงานนั้นก็เป็นผู้ที่อยู่ในเขตผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมด ส่วนเรื่อง
 ค่าใช้จ่ายตามกรอบพนักงานจ้าง ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๙) มีค่าใช้จ่ายด้านการ
 บริหารงานบุคคลคิดร้อยละ ๓๘.๒๕ ร้อยละ ๓๗.๕๖ ร้อยละ ๓๖.๗๔ และร้อยละ ๓๘.๐๗
 ตามลำดับ ซึ่งข้าราชการประจำเป็นคนคำนวณไว้เรียบร้อยแล้วส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า
 ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบล่วงหน้าว่าจะไม่ต่อสัญญาจ้างเมื่อสิ้นสุดสัญญานั้น เห็นว่า
 สัญญาจ้างดังกล่าวเป็นสัญญาที่มีเงื่อนไขเวลาสิ้นสุดสัญญาจ้างกำหนดไว้ ตามประมวลกฎหมาย
 แห่งแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่จำเป็นต้องมีการบอกกล่าวล่วงหน้า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดี
 ไม่ปฏิบัติตามการสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามหนังสือวิหยสื่อสารในราชการ
 กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ และหนังสือกรมส่งเสริม
 การปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดแนวทาง
 ปฏิบัติว่า เมื่อพนักงานจ้างปฏิบัติหน้าที่จนครบกำหนดสัญญาจ้าง หากผลการประเมินย้อนหลัง
 ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี ให้ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้างผู้นั้น เห็นว่า มิได้มีผลทำให้สัญญาจ้าง
 ที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน เปลี่ยนเป็นสัญญาที่ไม่มีกำหนดเวลาแน่นอน หรือมีผล
 ทำให้หน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องพิจารณาต่อสัญญาจ้างทุกกรณี
 หากพนักงานจ้างผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง และผู้ถูกฟ้องคดี
 ไม่ประสงค์ที่จะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติ
 ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว

ส่วนพยานเอกสาร ประกอบด้วย ๑. แผนกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง
 ตามภารกิจจำนวน ๓๖ อัตรา ซึ่งเป็นแผนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๙ แสดงให้
 เห็นว่า ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรโดยเฉลี่ยทุกปีไม่ถึงร้อยละ ๔๐ สูงสุดเพียงร้อยละ ๓๘.๒๕ เท่านั้น
 ซึ่งไม่เกินอัตราตามที่มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
 พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ ๒. รายงานการประชุมวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๔ นาฬิกา
 โดยนายอาทิตย์ พิระรัตนจินดา หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ปฏิเสธว่าไม่ได้จดยางานการประชุม
 มีเพียงเจ้าหน้าที่สำนักปลัดเทศบาลจัดทำรายงานการประชุม รายงานการประชุมดังกล่าว
 มีนายกิตติภัก กัญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง กับเจ้าหน้าที่เทศบาล รวม ๒๕ คน
 ผู้ฟ้องคดีกับพวกซึ่งเป็นลูกจ้างทั่วไปอีก ๓๖ คนรวมทั้งพนักงานจ้างอื่นอีก ๖ คน รวมเป็นจำนวน
 ๖๗ คน เข้าร่วมประชุม โดยระเบียบวาระที่ ๑ นายกิตติภัก ในฐานะประธานในที่ประชุมได้แจ้ง
 เกี่ยวกับการรับรองผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิก เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕

/ส่วนระเบียบ...

ส่วนระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ โดยแจ้งว่าสัญญาจ้างพนักงานที่จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ทางแก้เบื้องต้นคือ จะต้องจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หลังจากนั้นรออนุมัติโดยผู้บริหาร เพราะรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มาก รายงานการประชุมดังกล่าวลงนามผู้จัดบันทึกคือ นายอาทิตย์ ๓. ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ระบุว่า ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงขอชะลอการจ้างไว้ก่อน จนกว่าจะปรับลดภาระค่าใช้จ่ายให้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ แล้วจะประกาศรับสมัครบุคคลเข้าทำงานกับผู้ถูกฟ้องคดีต่อไป ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ลงนามโดยนางจรีพร ๔. ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ และ ๕. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ สรุปได้ว่า เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินตรวจสอบงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ เท่านั้น มิได้เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด จึงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะประธาน ก.ท.จ. นครราชสีมา ตรวจสอบภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคล ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ของผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งนี้ หากภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่าย ขอให้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมิให้เกิดปัญหาเช่นนี้อีก กรณีการเลิกจ้างที่ไม่รอบคอบโดยขอให้จังหวัดนครราชสีมาแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีให้ปรับปรุงกระบวนการทำงาน และพิจารณาหาแนวทางช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความบกพร่องที่เกิดขึ้น

เมื่อพิเคราะห์คำพยานบุคคลอื่นประกอบด้วยกลุ่มเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีต่างยืนยันว่ากรอบอัตรากำลังและค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ และอยู่ในระดับเฉลี่ยสูงสุดไม่เกินร้อยละ ๓๘.๒๕ ส่วนนางจรีพรก็ยอมรับในถ้อยคำพยานของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลในร้อยละอัตราดังกล่าว โดยอ้างว่าข้าราชการประจำเป็นคนคำนวณไว้รอให้ผู้บริหารเทศบาลลงนาม จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และพยานกลุ่มดังกล่าวยังยืนยันว่ากลุ่มพนักงานจ้างที่มีการประเมินผลการปฏิบัติงานในครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในระดับดี ทั้ง ๓๖ คน จึงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถจ้างโดยการต่อสัญญาจ้างพนักงานดังกล่าวออกไปได้อีก เนื่องจากไม่มีข้อห้ามเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลที่เกินร้อยละ ๔๐ ประกอบกับหนังสือวิฤตสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่

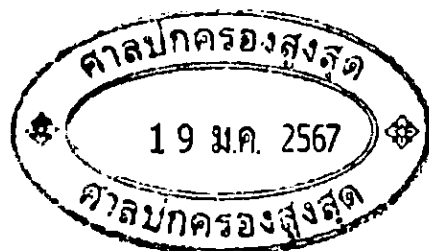
/๒๒ กันยายน...

๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งถึงผู้ว่าราชการทุกจังหวัด มีสาระสำคัญว่า พนักงานจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญาจ้าง หากผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี และหากลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่มีความจำเป็นจะต้องต่อสัญญาจ้างให้พนักงานจ้างผู้นั้นก็ต้องต่อสัญญาจ้างให้พนักงานจ้างดังกล่าวต่อไป ดังนั้น การที่นางจรีพร เสวตอมรกุล สั่งให้ชะลอการจ้างผู้ฟ้องคดีและพนักงานจ้างอื่นตามประกาศ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นประกาศอันแสดงข้อความที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ประกอบกับเอกสารการประชุมลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งมีนายกิตติภักดิ์ ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง เป็นประธานในที่ประชุม เชื่อได้ว่าหากได้เกิดจากการที่ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างประสงค์จะจัดให้มีการประชุมภายในหน่วยงานดังกล่าวอยู่ก่อนแล้วตามที่นางจรีพรกล่าวอ้างไม่ แต่เกิดจากการที่นางจรีพรมีความประสงค์จะพบปะกับเจ้าหน้าที่และพนักงานจ้างตามภารกิจและลูกจ้างทั่วไป ซึ่งในวันดังกล่าวพยานกลุ่มนี้ยืนยันว่าในการประชุมนั้นมีเพียงการชี้แจงเกี่ยวกับผลการเลือกตั้งและแนะนำตัวนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างเท่านั้น ในที่ประชุมนางจรีพรได้สอบถามชื่อและความสัมพันธ์ว่าพนักงานจ้างดังกล่าวเป็นลูกหลานใคร พร้อมจดบันทึกไว้ในกระดาษรายชื่อ ซึ่งอยู่ในมือนางจรีพร โดยไม่มีวาระการประชุมเรื่องการชะลอการจ้างเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีมีงบประมาณเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ดังนั้น การประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ จึงเป็นการจดบันทึกวาระการประชุมที่ไม่เคยมีข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่ในวาระการประชุมนั้นจริง และนายกิตติภักดิ์ ในฐานะประธานในที่ประชุมได้ยืนยันว่าตนไม่ได้กำหนดระเบียบวาระที่ ๓ ในการประชุมดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำของพยานบุคคลกลุ่มพนักงานจ้างตามภารกิจ ลูกจ้างทั่วไป รวมถึงผู้ฟ้องคดี ซึ่งได้ยืนยันในทำนองเดียวกัน จึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้มากกว่าข้ออ้างของนางจรีพรว่า นายกิตติภักดิ์ได้จัดให้มีการประชุมพนักงานจ้าง เพื่อประชุมในเรื่องดังกล่าวในวันเวลาดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับกลุ่มพนักงานที่ได้รับการจ้างแทนกลุ่มผู้ฟ้องคดียืนยันว่า ได้ทราบเรื่องการสมัครงานจากนางจรีพรและคนใกล้ชิดของนางจรีพร ซึ่งเป็นการบอกกล่าวกันเองเป็นการภายใน จากข้อเท็จจริงที่รับฟังและพยานบุคคลประกอบพยานเอกสารข้างต้น แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของนางจรีพรว่า จงใจที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน เนื่องจากอคติส่วนตัวที่มีมูลเหตุจูงใจจากการที่นางจรีพรทราบว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกเป็นฝ่ายของนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างคนก่อน ซึ่งเป็นคู่แข่งกับนางจรีพร และนางจรีพรยอมรับในถ้อยคำพยานของผู้ถูกกล่าวหาว่า ตนทราบว่าบุคคลเหล่านั้นได้แสดงออกถึงการสนับสนุนนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างคนเก่าด้วยการช่วยเหลือเลือกตั้ง ดังนั้น เมื่อสัญญาจ้างพนักงานสิ้นสุดลง นางจรีพรจึงอ้างเหตุงบประมาณรายจ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ มาเป็นข้ออ้างเพื่อไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้าง ทั้ง ๑๘ คน

/ทั้งที่...

ทั้งที่ตำแหน่งงานดังกล่าวยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกให้ทำงานในตำแหน่งดังกล่าวตามภารกิจที่มีอยู่ต่อไป ซึ่งเป็นไปตามแผนกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙) ที่ ก.ท.จ. นครราชสีมา อนุมัติแผนกรอบอัตรากำลังดังกล่าวไว้แล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีกับพวกมีผลการประเมินการปฏิบัติงานย้อนหลังไม่ต่ำกว่าระดับดี และงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ด้วยเจตนาดังกล่าวข้างต้นของนางจรีพร ทำให้การใช้อำนาจเป็นไปโดยมิชอบ แม้นางจรีพรจะอ้างว่าศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วว่า การไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย คดีถึงที่สุดแล้ว การกระทำของตนจึงชอบด้วยกฎหมาย แต่จากการไต่สวนข้อมูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังที่ได้วินิจฉัยมาโดยลำดับ ทำให้เห็นได้ว่าข้อเท็จจริงที่นางจรีพรยกขึ้นอ้างนั้นไม่ถูกต้องตรงกับพยานเอกสาร ทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี แผนกรอบอัตรากำลัง และงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคล รวมทั้งเหตุผลในการประกาศรับสมัครพนักงานจ้างใหม่ที่อ้างว่า งบประมาณด้านการบริหารงานบุคคล เกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่จ้างพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป แต่กลับประกาศรับสมัครพนักงานจ้างเหมาบริการ โดยไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบในเรื่องดังกล่าว การที่นางจรีพรละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในฐานะผู้บริหารสูงสุดของผู้ถูกฟ้องคดี และหนังสือวิทูลสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ทั้งยังแสดงข้อความที่ไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงต่อศาลปกครอง ถือได้ว่านางจรีพรได้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๒๓/๑ ทั้งยังเป็นการสร้างเอกสารหลักฐานที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริง ดังที่พยานบุคคลทั้ง ๒ กลุ่ม ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีการจ้างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเคยเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างในทีมงานของนางจรีพรหรือคนใกล้ชิด โดยที่พยานกลุ่มดังกล่าวยืนยันว่า เหตุที่ตนได้มาสมัครเป็นพนักงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีแทนผู้ฟ้องคดีและลูกจ้างกลุ่มเดิม เนื่องจากมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนางจรีพร โดยได้รับแจ้งให้มาสมัครพนักงานจ้างเหมาบริการ รวมทั้งสิ้น ๑๔ คน พฤติการณ์แห่งคดีของนางจรีพร จึงเป็นการกระทำความผิดฐานฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ตามมาตรา ๗๓

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด
 ดังนั้น จึงเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนางจรีพรใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี
 ทั้งที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาเห็นชอบกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง
 ๔ ปี (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙) ของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งระบุอัตรา
 ตำแหน่งพนักงานจ้างที่คาดว่าจะต้องใช้ จำนวน ๓๖ อัตรา รวมทั้งผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการที่
 ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง
 มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึง
 หนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒
 กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่
 ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ
 และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒๐
 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคล
 อื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สิน
 หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น
 อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
 ความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๘
 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใด เพียงใด นั้น ให้ศาลวินิจฉัยตาม
 ความแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่งค่าสินไหมทดแทนนั้น
 ได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้ง
 ค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันได้ก่อกำขึ้นนั้นด้วย เมื่อข้อเท็จจริง
 รับฟังได้ว่า ก่อนที่สัญญาจ้างจะสิ้นสุดลง ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง
 เลขที่ ๒๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ในอัตราเดือนละ ๕,๐๘๐ บาท การที่
 ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับ
 เงินค่าตอบแทนดังกล่าว กรณีจึงสมควรให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเท่ากับ
 เงินค่าตอบแทนที่ได้รับตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕
 ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท
 (๕,๐๘๐ x ๑๒) ส่วนเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวเดือนละ ๓,๙๒๐ บาท มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบแทน
 การปฏิบัติงานและช่วยพนักงานจ้างให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพและสอดคล้องกับภาวะ
 เศรษฐกิจ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานจริง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าครองชีพชั่วคราว

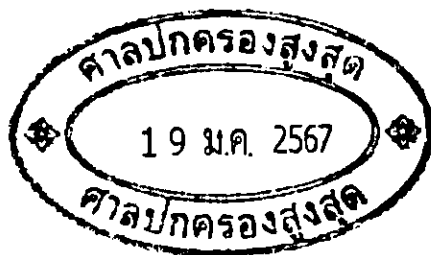

/คดีมีปัญหา...

คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปอีกว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิดนัดเพียงใด พิเคราะห์ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า ในกรณีหนี้ อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้ อาจเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ย ต่อไปตามนั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อ หน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้าง ต่อเนื่องตามภารกิจที่มีอยู่เดิม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ อย่างไรก็ตาม การจ่ายเงินค่าตอบแทน ในแต่ละเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีอย่างช้าภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิดนัดนับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท จนถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดี รวมเป็นเวลา ๔ ปี ๒๐๗ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๒๐,๘๗๘.๘๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้อง ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๘๑,๘๓๘.๘๐ บาท (๖๐,๙๖๐ + ๒๐,๘๗๘.๘๐) จนถึงวันฟ้องคดี และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันถัดจากวันฟ้องคดีจนถึง วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ พหุณยษ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันถัดจากวันที่พระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๗ ประกอบมาตรา ๒๒๔ แห่งพระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีครบกำหนด ระยะเวลาในสัญญาจ้างตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกำหนดให้มิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคสาม กำหนดมิให้นายจ้าง จ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งเลิกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และเลิกจ้าง ตามกำหนดระยะเวลา ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเลิกจ้างเมื่อครบกำหนดระยะเวลาจ้าง นั้น เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับ ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งเป็นนิติสัมพันธ์ทางแพ่งระหว่างเอกชนกับ เอกชน แต่สัญญาจ้างพนักงานระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นนิติสัมพันธ์ภายใต้สัญญา

/ทางปกครอง...

ทางปกครอง การวินิจฉัยข้อพิพาทแก่คดีจึงมิใช่พิจารณาตามหลักกฎหมายตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง หากแต่จะต้องพิจารณาภายใต้กฎหมายที่กำหนดนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดี คือ นิติสัมพันธ์ภายใต้กฎหมายปกครอง ซึ่งกรณีนี้หากเป็นข้อพิพาทอันเกิดจากการโต้แย้งสิทธิตามสัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีจะเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง แต่เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง และไม่มีข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติหลังจากสัญญาจ้างสิ้นสุดลง จึงมิใช่ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองอีกต่อไป แต่เป็นข้อพิพาทอันเกิดจากความสัมพันธ์ในอีกลักษณะหนึ่งที่มีกฎหมายรับรองสิทธิของพนักงานจ้างเดิม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะและมีพนักงานจ้างเดิมร่วมจัดทำบริการสาธารณะตามภารกิจที่มีอยู่ หากครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างแล้ว ผลการประเมินการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างดังกล่าวเฉลี่ยย้อนหลังหนึ่งปีไม่ต่ำกว่าระดับดี และลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่ยังต้องปฏิบัติต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องจ้างพนักงานจ้างเดิมเหล่านั้นเพื่อให้ร่วมจัดทำบริการสาธารณะต่อไปในหน้าที่เดิม เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ประกอบหนังสือ ที่ มท ๐๘๓๔.๒/ว ๓๖๖๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่ต้องพิจารณาและจัดให้มีการจ้างพนักงานจ้างเดิมที่ปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญาจ้างให้ทำงานต่อไป แต่กลับละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบดังกล่าว และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีของผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คดีนี้ศาลปกครองไม่อาจนำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) มาเป็นเหตุผลในการพิจารณาคดีใหม่ เพราะจะทำให้ขัดกับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ได้มีคำพิพากษายกฟ้องไปแล้ว เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อป. ๔๒/๒๕๖๓ ซึ่งถือว่าคดีเสร็จสิ้นแล้วนั้น เห็นว่า เมื่อคดีหมายเลขแดงที่ อป. ๔๒/๒๕๖๓ ศาลรับฟังข้อเท็จจริง คือ บันทึกรายงานการประชุมในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งศาลเป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้น โดยมีข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ศาลฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด และใช้ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษา โดยเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องปรับลดพนักงานจ้างหรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างพนักงานจ้างเดิมจำนวน ๑๘ คน และจ้างพนักงานจ้างใหม่ จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี เกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ยื่นความจำนงทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับ

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดไม่ถูกต้อง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าซ่าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยืมตำแหน่งพนักงานจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าซ่าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าซ่าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติต่อไป อันเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลปกครองจึงพิจารณาคดีนี้ใหม่ได้ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คดีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นโจทก์ร่วม และพนักงานอัยการเป็นโจทก์ ฟ้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ อยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์และจำเลย นั้น เห็นว่า ขณะนี้ศาลได้มีคำพิพากษาแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๙๒/๒๕๖๕ โดยเมื่อข้อหาตามที่โจทก์ฟ้องมิใช่คดีที่กำหนดอัตราโทษจำคุกอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น เมื่อจำเลยรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจึงพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้อง ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ให้ลงโทษฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท โดยพฤติการณ์และเหตุผลแห่งรูปคดีมีเหตุอันสมควรรอการลงโทษจำคุกแก่จำเลยไว้ ๒ ปี ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีในลักษณะที่ว่าผลของคดียังไม่แน่ชัดว่านางจรีพรได้กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่จึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความใน

/มาตรา ๗...

มาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๘๑,๘๓๘.๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ประธานแผนกคดีบริหารราชการแผ่นดิน
ในศาลปกครองสูงสุด

Sirirakorn Panpithak

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เตชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

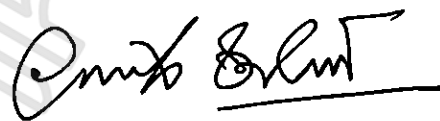
๑๖.๐๑๒๖

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะเนิง จันทรสังเคราะห์

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๑๓๗/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่
๑. ๒๑ /๒๕๖๗ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายธีระเดช เดชะชาติ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก
นายธีระเดช เดชะชาติ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิสрутพิชัย)
ประธานศาลปกครองสูงสุด